

Oleg Maisenberg

Marcipánové těsto s vůní tymiánu

(Románské sklepení Starého královského paláce – 16. října 2003)

Jednoduché zápisy písní z Čech a Moravy dávají dostatek prostoru k vzájemnému propojení a míšení domácího těsta skupiny Marcipán s chutnými ingrediencemi francouzského (provensálského) hudebníka Mique Montanara, v jehož hře se snoubí vůně tymiánu s lyrickou dvorností provensálských trubadúrů.

Multiinstrumentalista Miqueú Montanaro se narodil francouzským rodičům v roce 1955 v maďarském Györu (Ráb). Nejdříve studoval hru na saxofon, pak vstoupil do bohaté říše lidové provensálské hudby se zaměřením na galoubet – tambourin (provensálská píšťala doprovázená bubínkem). Montanaro jako skladatel je od svých uměleckých počátků přitahován křížením nejrůznějších hudebních kultur jak zeměpisně, tak i historicky. Jeho díla se vyznačují setkáváním s hudebníky všech stylů a nejdlejších proveniencí. Vedle skladeb koncertních komponuje rovněž díla pro jazzové formace.

Hudební skupinu Marcipán, zabývající se interpretací českých a moravských lidových písní, založil Jiří Hodina v roce 1997. Její členové se jako profesionální hudebníci věnují různým hudebním žánrům. Ve svém projevu úspěšně mísí zdánlivě nesourodé entity – český a moravský folkór s prvky jazzu, folku a židovské hudby.

Základním repertoárovým pilířem Marcipánu je fašank, tedy veselí spojené s koncem masopustu. Toto téma soubor rozšířil písněmi o mládí, lásce, zármutku, touze, popěvky žertovnými i vojenskými. Při výběru písní soubor převážně vycházel ze sbírek Moravské národní písně Františka Sušila a Slováckých písníček Jana Poláčka. Zároveň se soubor snaží nechat dostatečný prostor improvizaci, v hojně míře instrumentální.